

ZBIÓR
ARTYKUŁÓW NAUKOWYCH

OBIECUJĄCE OSIĄGNIĘCIA
NAUKOWE
PEDAGOGIKA

Warszawa (PL)

30.09.2017

U.D.C. 37+082

B.B.C. 94

Z 40

Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Adres wydawcy i redakcji: 00-728 Warszawa, ul. S. Kierbedzia, 4 lok.103

e-mail: info@conferenc.pl

Zbiór artykułów naukowych.

Z 40 Zbiór artykułów naukowych Konferencji Międzynarodowej Naukowo-Praktycznej organizowanej dla pracowników naukowych uczelni, jednostek naukowo-badawczych «Obiecujące osiągnięcia naukowe Pedagogika » (30.09.2017) - Warszawa, 2017. - 60 str.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Powielanie i kopiowanie materiałów bez zgody autora jest zakazane. Wszelkie prawa do materiałów konferencji należą do ich autorów.

W artykułach naukowych zachowano oryginalną pisownię. Artykuły recenzowane przez Komitet Naukowy. Wszelkie prawa do materiałów w formie elektronicznej opublikowanych w zbiorach należą Sp. z o.o. «Diamond trading tour».

Obowiązkowym jest odniesienie do zbioru.

nakład: 50 egz.

"Diamond trading tour" ©

Warszawa 2017

ISBN: 978-83-65608-78-9

WSPÓŁORGANIZATORZY:

The International Scientific Group (Belarus, Poland, Russia, Serbia, Ukraine)
Virtual Training Centre «Pedagog of the 21st Century»
Global Management Journal

KOMITET ORGANIZACYJNY:

W. Okulicz-Kozaryn (Przewodniczący), dr. hab, MBA, The International Scientific Association of Economists and Jurists «Consilium», Switzerland;
A. Murza (Zastępca Przewodniczącego), MBA, Ukraina;
А. Горохов, к.т.н., доцент, Юго-Западный государственный университет, Россия;
A. Kasprzyk, Dr, PWSZ im. prof. S.Tarnowskiego w Tarnobrzegu, Polska;
A. Malovychko, dr, EU Business University, Berlin – London – Paris - Poznań, EU;
L. Nechaeva, PhD, Instytut PNPU im. K.D. Ushinskogo, Ukraina;
М. Ордынская, профессор, Южный федеральный университет, Россия;
S. Seregina, independent trainer and consultant, Netherlands;
A. Tsimayeu, PhD, associate Professor, Belarusian State Agricultural Academy, Belarus;

KOMITET NAUKOWY:

W. Okulicz-Kozaryn (Przewodniczący), dr. hab, MBA, The International Scientific Association of Economists and Jurists «Consilium», Switzerland;
С. Беленцов, д.п.н., профессор, Юго-Западный государственный университет, Россия;
Z. Ćekerevac, Dr., full professor, «Union - Nikola Tesla» University Belgrade, Serbia;
Р. Латыпов, д.т.н., профессор, Московский государственный машиностроительный университет (МАМИ), Россия;
И. Лемшевский, д.э.н., профессор, Белорусский государственный университет, Беларусь;
Е. Чекунова, д.п.н., профессор, Южно-Российский институт-филиал Российской академии народного хозяйства и государственной службы, Россия.

Redaktor naukowy:

M. Stych, dr, Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Polska.

SPIS/СОДЕРЖАНИЕ

НАРОДНІ ПІСЕННІ ТРАДИЦІЇ У ФОРМУВАННІ ВОКАЛЬНО-ХОРОВИХ НАВИЧОК ПІДЛІТКІВ В ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	
Бабіченко Н.О.	6
КРИТЕРИИ ФОРМИРОВАНИЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ У ВРАЧЕЙ-ИНТЕРНОВ СТОМАТОЛОГИЧЕСКОГО ПРОФИЛЯ	
Денисова Е.Г., Соколова И.И.	10
ОПТИМІЗАЦІЯ МЕТОДИКИ ПІДГОТОВКИ ЮНИХ КІКБОКСЕРІВ	
Санжарова Н.М., Огарь Г.О.	13
ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ПРОБЛЕМИ ШКІЛЬНОЇ НЕУСПІШНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	
Лалак Н. В.	15
ВПЛИВ МОРФОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЗАКАРПАТСЬКИХ ГОВОРІВ НА МОВЛЕННЯ ПЕРШОКЛАСНИКІВ	
Лавренова М. В., Гецько Н. В.	17
ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ ЯК ОСВІТНЬОЇ ІННОВАЦІЇ	
Молнар Т.І.	21
МОДЕЛЮВАННЯ ІМІДЖУ СУЧАСНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ – ОСНОВА СТИМУЛУ ЙОГО ПОПИТУ НА РИНКУ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ	
Фенчак Л. М.	23
АКАДЕМІЧНА ЧЕСНІСТЬ У ВНЗ: РЕАЛЬНИЙ СТАН ТА ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ	
Москальчук Г.О.	25
ЗМІСТ НАРОДНОЇ ОПІКУНСЬКОЇ ПЕДАГОГІКИ	
Салига Н.М.	27
ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ МОДУЛЬНОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ З ФІЗИКИ ПЛАСТА ДЛЯ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ БУДІВЕЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	
Корсунський О.М., Даньшева С.О., Чернець І.В.	30

ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ШЛЯХОМ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	
Дмитренко О.В.	34
ДЕЯКІ АСПЕКТИ АНСАМБЛЕВОГО ПАРТНЕРСТВА МІЖ КОНЦЕРТМЕЙСТЕРОМ ТА СТУДЕНТОМ У КЛАСІ “ПОСТАНОВКА ГОЛОСУ”	
Харченко Ю. Т.	36
СТИЛІЗАЦІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНЬОГО ОБРАЗУ У СТУДЕНТІВ – АРХІТЕКТОРІВ	
Карпова С.Н.	39
ДЕЯКІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ КОНЦЕРТМЕЙСТЕРСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА НА ЗАНЯТТЯХ З ДИРИГЕНТСЬКО-ХОРОВИХ ДИСЦИПЛІН ТА В ПРОЦЕСІ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ	
Врубель Г. Ф.	42
ВПЛИВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ІНЖЕНЕРА	
Галацин К.О.	45
УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНО-ОСОБИСТІСНИМ ЗРОСТАННЯМ МОЛОДИХ ВЧИТЕЛІВ У ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ	
Журо А. О., Дудко Я. В.	47
МОНІТОРИНГ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ АРХІТЕКТУРНО-ХУДОЖНЬОГО ПРОФІЛЮ	
Бредньова В.П.,Смычковська О.М.	49
ВИЩА МЕДИЧНА І ФАРМАЦЕВТИЧНА ОСВІТА: КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД	
Добровольська А. М.	51
ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ЕКОНОМІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ	
Рядинська І.А.	55
ОСОБЕННОСТИ ПОСТРОЕНИЯ МОНУМЕНТАЛЬНО – ДЕКОРАТИВНОГО РЕЛЬЕФА В ПРОЦЕССЕ ОБУЧЕНИЯ СТУДЕНТОВ ХГФ	
Штыкало Т.С., Письмиченко А. И.	58

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ ЯК ОСВІТНЬОЇ ІННОВАЦІЇ

Молнар Тетяна Іванівна

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри теорії та методики початкової освіти Мукачівський державний університет

Ключові слова: професійна підготовка, компетентнісний підхід, вища освіта.

Key words: professional training, competency approach, higher education.

Традиційний підхід до підготовки фахівців у вищій школі, суть якого полягає у формуванні знань, умінь і навичок, прийшов у протиріччя до вимог європейського освітнього простору, в який інтегрується освітня система України. У Законі України «Про вищу освіту» зазначено, що «якість вищої освіти – це сукупність якостей особи з вищою освітою, що відображає її професійну компетентність, ціннісну орієнтацію, соціальну спрямованість і обумовлює здатність задовольняти як особисті духовні і матеріальні потреби, так і потреби суспільства» [4].

Розв'язання нових завдань, які постають перед системою вищої освіти, висуває проблему якійсної підготовки майбутніх фахівців як одну з пріоритетних. Необхідність вирішення цієї проблеми актуалізує ідею компетентнісного підходу до професійної підготовки, відкриваючи, на нашу думку, нові можливості для обрання саме компетентнісної парадигми як підґрунтя для підвищення якості освіти, забезпечення системності професійної підготовки випускників, формування їхньої готовності успішно виконувати професійні функції [1].

Питання компетентнісного підходу розглядалися багатьма вітчизняними та зарубіжними науковцями. Зокрема, дослідження теоретико-методологічних засад компетентнісного підходу здійснювали Н. Бібік, І. Зимня, А. Маркова, О. Овчарук; шляхи модернізації освіти на компетентнісній основі розроблялися Б. Гершунським, Б. Ельконіним, Н. Кузьміною; окремі проблеми компетентнісного підходу у системі

вищої освіти розглядалися у роботах І. Драча, Л. Коваль, Н. Фоменко.

Зазначимо, що компетентнісний підхід в теорії і практиці професійної освіти трактується не завжди однозначно.

Так, на думку О. Лебедева компетентнісний підхід – це сукупність загальних принципів визначення цілей освіти, відбору змісту освіти, організації освітнього процесу та оцінки освітніх результатів.

У цьому аспекті О. Дубасенюк стверджує, що компетентнісний підхід відображає інтегральний прояв професіоналізму, в якому поєднуються елементи професійної і загальної культури, досвіду фахової діяльності та творчості, що конкретизується у певній системі знань, умінь, готовності до професійного вирішення поставлених завдань та проблем.

У свою чергу, Н. Нагорна компетентнісний підхід трактує як ставлення на перше місце не поінформованості студента, а його вміння розв'язувати проблеми, що виникають у пізнавальній, технологічній і психічній діяльності, у сферах етичних, соціальних, правових, професійних, особистих взаємовідносин. З огляду на це, зазначений підхід передбачає такий вид змісту освіти, який не зводиться до знаннево-орієнтованого компонента, а передбачає цілісний досвід вирішення життєвих проблем, виконання ключових функцій, соціальних ролей.

З точки зору Л. Коваль, перехід на компетентнісно орієнтовану підготовку у вищій освіті розглядається в двох аспектах. По-перше, відбувається модернізація змісту професійної освіти, що передбачає його

відбір і структурування з одночасним визначенням результативного складника освітнього процесу – набуття студентами компетентностей. По-друге, постає потреба навчити майбутніх фахівців ключовим та предметним компетентностям.

Ми погоджуємося з думкою Г. Селевко, що компетентнісний підхід означає поступову переорієнтацію домінуючої освітньої парадигми з переважаючою трансляцією знань, формуванням навичок, створення умов для оволодіння комплексом компетенцій, які означають потенціал, здатність випускника до виживання і стійкої життєдіяльності в умовах сучасного багатоаспектного соціально-політичного, ринково-економічного, інформаційно і комунікаційно насиченого простору.

Загальною ідеєю компетентнісного підходу є компетентнісно орієнтована освіта, яка спрямована на комплексне засвоєння знань та способів практичної діяльності, завдяки яким людина успішно реалізує себе в різних галузях своєї життєдіяльності [3].

На підставі вищезазначеного можна зробити висновок, що з позицій компетентнісного підходу рівень освіти визначається здатністю фахівця вирішувати проблеми різної складності на основі наявних знань та досвіду, а професійну компетентність випускників ВНЗ визначаємо як сукупність базових фахових знань, умінь і навичок, попереднього практичного досвіду творчої діяльності та позитивного ставлення до неї, що зумовлює їхню готовність до успішної професійної діяльності. Змінюється модель поведінки студента – дослідницько-активна самостійна діяльність приходить на зміну пасивному засвоєнню знань. Процес наповнюється розвивальною функцією, яка стає інтегрованою характеристикою навчання. Така характеристика має сформуватись у процесі навчання і включає знання, вміння, навички, ставлення, досвід діяльності й поведінкові моделі особистості [5].

Впровадження компетентнісного підходу як одного з основних напрямів модернізації вищої освіти України вимагає розв'язання певних проблем, зокрема: оновлення стандар-

тів вищої освіти шляхом розробки концептуальних засад для створення моделі випускника вищого навчального закладу як системи моделей його професійної діяльності та освітньо-професійної підготовки; відповідно до зміни освітньої парадигми розробки і впровадження єдиних підходів до побудови педагогічної системи, яка відповідає б головному завданню вищої школи – формуванню компетентності майбутнього фахівця [2]. Додільними вважаємо зміни у мотивації і ставленні студентів до навчання, у свідомості, роботі й творчості викладачів. Можна констатувати, що ці зміни тісно пов'язані і викликані загальними тенденціями розвитку й трансформації європейської та світової освіти.

Таким чином, актуальність впровадження компетентнісного підходу в систему вищої освіти України зумовлена широким його визнанням у країнах Європи. Компетентнісний підхід знаходиться у руслі вимог Болонського процесу, він спроможний відобразити нагальні вимоги до життєдіяльності особистості, її трудової та навчально-пізнавальної орієнтації, які висуває XXI століття. Перевага компетентнісного підходу полягає в тому, що він дає змогу оцінити як знаннєву компоненту, так і особистісні зміни фахівця, які відбулись у процесі професійної підготовки у вищому навчальному закладі.

Література

1. Ваколя Т. І. До проблеми формування професійної компетентності вчителя початкової школи / Т. І. Ваколя // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Педагогіка. Соціальна робота. – 2014 – С. 48-51.
2. Державні стандарти професійної освіти: теорія і методика: Монографія / За ред. Н. Г. Ничкало. – Хмельницький: ТУП, 2002. – 334 с.
3. Дроч І. Г. Компетентнісний підхід як засіб модернізації змісту вищої освіти. Проблеми освіти: Наук. Зб. / Кол.авт. – К.: Інститут інноваційних технологій і змісту освіти МОН України. – 2008. – Вип. 57. – С. 44-48.
4. Закон України «Про вищу освіту» [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради (ВВР). – Закон від 17.01.2002 № 2984-III. – Режим доступу: www.mon.gov.ua. – Назва з екрана. – Дата звернення: 30.08.2017.
5. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики / Під заг. ред. О. В. Овчарук. – К.: «К.І.С.», 2004. – 112 с.